



עת"א 7797/12/20 - יהודה גינת נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 7797-12-20 גינת(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	יהודה גינת (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") בדבר סיווגו כאסיר אלמ"ב.

בעתירה טוען המבקש כי שגגה יצאה מלפני ועדת אלמ"ב אשר סיווגה אותו כאסיר אלמ"ב בין היתר מן הטעם כי בינו לבין פלוניאין כל קשר.

המשיבים עתרו לדחיית הטענות, תוך שהבהירו כי הקורבן בעבירות האלימות בהן הורשע המבקש, הינה בת זוגו של אחיו כלומר בין המבקש לקורבן העבירה יש קשר משפחתי אף על פי שקורבן העבירה ואחיו של המבקש אינם נשואים, זאת לאור הפרשנות התכליתית של המונח "בן משפחה". המשיבים הוסיפו וציינו כי ביום 30.11.20 התכנסה הועדה המחוזית לאלמ"ב (להלן: "הועדה") לדון בעניינו של המבקש, כאשר לפניו הוצג מידע לרבות גזר הדין אשר במסגרתו הורשע המבקש, ולאור המידע שעמד בפני הועדה, נקבע סיווגו של המבקש כאסיר אלמ"ב. בין היתר, נמצא כי מסוכנותו של המבקש נותרה גבוהה ומשכך נמנעו מן המבקש חופשות ושחרור מוקדם. המשיבים טענו כי בדין, קבעה הועדה את הסיווג של המבקש כאמור וזאת בהתבסס על פקודת הנציבות 04.54.03 שכותרתה "אופן עבודת ועדות משרדיות ובין משרדיות לעבירות במשפחה- אלימות וגילוי עריות". המשיבים הפנו לסעיף 4(1) לפקודה אשר מגדיר בן משפחה לעניין זה: "לרבות מי שהיה בן משפחה בעבר, והוא אחד מאלה: בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, הורה של בן זוג... גיס או גיסה..". המשיבים טענו כי קורבן העבירה נכללת בהגדרת גיסתו של המבקש לאור הקשר הזוגי בינה לבין אחיו של המבקש.



ב"כ המבקש טענה כי המבקש אינו עונה להגדרת המונח "גיס" של המתלוננת מאחר שאחיו והמתלוננת מעולם לא נישאו. עוד נטען כי הילדים אשר היו נוכחים באירוע האלימות של המבקש כלפי המתלוננת, אינם ילדיהם המשותפים של אחיו של המבקש והמתלוננת על כן, גם רמת המסוכנות אשר נבחנה על ידי וועדה שגויה מאחר והמדובר באלימות כלפי אדם זר ולא אלימות כלפי בן משפחה. מטעם זה טען המבקש כי שגגה יצאה מלפני הוועדה ומכאן העתירה.

המבקש טען בדיון לפני כי אינו "יודע כמה אחי ואשתו חיו יחד, הוא היה שולח לי הודעה, אין לי קרבה אליה או אליו". המבקש לא ידע לומר כמה זמן חיו אחיו והמתלוננת יחד וגם טען כי אין להם ילדים משותפים- טענה אשר אינה מתיישבת עם המידע אשר הוצג בבית המשפט על ידי המשיב לפיה לאחיו של המבקש ולמתלוננת שני ילדים משותפים.

אחר שבחנתי את העתירה, מצאתי כי דינה להידחות.

הפסיקה דנה בסוגיית סיווגו של אסיר אלמ"ב פעמים רבות ונקבע כי ההגדרה רחבה מההגדרה הקבועה בחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א - 1991, זאת כאשר האלימות היתה על רקע מערכת יחסים משפחתית (ראו למשל רע"ב 5745/10 ע' ס' נ' שירות בתי הסוהר (ניתן ביום 21.9.2010)).

המבקש טוען בעתירתו כי כלל אינו מכיר את המתלוננת וכלשונו בסעיף 3 לעתירה: **"טוען העותר כי בינו בין פלונית- אין כל קירבה משפחתית ומעולם לא היה בקשר כלשהו עם פלונית ולא היתה כל היכרות מוקדמת לכן עצם סיווגו של העותר כאסיר אלמ"ב אינה ברורה לו"**. בדיון טען המבקש כי **"אינו מכיר את האישה הזאת . אין לי ולא היה לי קשר איתה"** (ראו בעמ' 3 לפרוטוקול) ולדבריו, הגיע לבית המתלוננת רק לאחר שאחיו, חולה פוליו, הודיע לו שהיא מכה אותו.

מגזר הדין בת"פ 1418-03-20 אשר צורף לכתב התגובה נלמד כי המבקש הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן לפיו: **"אין חולק כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היתה הגב' פלונית (להלן: "המתלוננת") בת זוגו של אלמוני שהינו אחיו של המבקש, המתלוננת ואלמוני מתגוררים בביתם אשר.... ביום 24.2.20 ... הגיע המבקש לבית המתלוננת על רקע סברותו כי המתלוננת ואחיו התקוטטו, פנה למתלוננת נצמד לעבר פניה וסטר לה..."** (שם בעמ' 44 לגזר הדין).

בענייננו, מנסיבות הרשעתו של המבקש ואף מדבריו בפני עולה כי המבקש היה מודע לכך שהמתלוננת היא בת זוגו של אחיו, והאלימות אותה הפעיל כלפי המתלוננת באה כלפיה לא כאל אדם זר, כפי שניסה לטעון, אלא כתגובה ישירה ומיידית להודעת אחיו של המבקש כי המתלוננת, בת זוגו, הכתה אותו. לא זו אף זו, המתלוננת ואחיו המבקש היו בני זוג ומכאן, הפרשנות המרחיבה שנתנו המשיבים להגדרתו של המבקש כאסיר אלמ"ב היא סבירה ועולה בקנה אחד עם התכלית שביסוד הפקודות העוסקות באלימות במשפחה. פרשנות זו מתיישבת עם הנסיבות כאן ועם הגיונם של דברים.

מעבר לכך, כפי שציין המשיב, בענייניו של המבקש התקיימה ועדת אלמ"ב אשר בחנה ומצאה, לא רק על יסוד הרשעתו, אלא על יסוד מכלול הנסיבות, כי נדרש לסווגו כאסיר אלמ"ב. מכאן, אף אם הייתי סבורה כי לא מתקיימת הגדרת "בן משפחה" בין המבקש למתלוננת, מוסמכת הוועדה לקבוע כך על יסוד מלוא המידע שעמד בפניה, כי עבירות האלימות



בוצעו על רקע וכי המבקש מסוכן כלפי המתלוננת וראוי להגדרה כאסיר אלמ"ב.

לפיכך, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.